

ข่าวสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 อาคารราชบุรีดิเรกฤทธิ์
เลขที่ 120 หมู่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
โทรศัพท์ 0-2141-7777 โทรสาร 0-2143-9525

www.constitutionalcourt.or.th

Line สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ : @occ_th
E-mail : pr@constitutionalcourt.or.th

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์การอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความพสกนธ์ของประชาชนโดยรวม”

ข่าวที่ ๔/๒๕๖๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๘

วันนี้ ศาลรัฐธรรมนูญประชุมปรึกษาคดีที่สำคัญและเป็นที่น่าสนใจ ดังนี้

(๑) นายวิวัฒน์ชัย จันชุม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๙/๒๕๖๘)

นายวิวัฒน์ชัย จันชุม (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การที่ศาลฎีกา (ผู้ถูกร้อง) มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ร้องฎีกาคำร้องขอให้กำหนดโทษใหม่ และยกคำร้อง เป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๔ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ผู้ร้องโต้แย้งดุลพินิจการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้อง เป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๒) นายธนิศ มั่นศรี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๐/๒๕๖๘)

นายธนิศ มั่นศรี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า ร้อยเอก ธรรมนัส พรหมเผ่า (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ขณะดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และมีนายอรรถกร ศิริลัทธยากร (ผู้ถูกร้องที่ ๒) เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้สั่งการและติดตามการซ่อมแซมฝายวังบัว บริเวณพื้นที่บ้านโขมงหัก ตำบลเทพนคร อำเภอเมืองกำแพงเพชร จังหวัดกำแพงเพชร ที่ปลูกสร้างล่งลำน้ำแม่ค้าโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกรมเจ้าท่า ก่อให้เกิดความเสียหาย

ต่อระบบนิเวศและทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ของปวงชนชาวไทยของผู้ร้อง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง (๒) และมาตรา ๕๐ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้อง ไม่ปรากฏว่าผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพจากการกระทำของผู้ถูกร้องทั้งสอง เป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นของผู้ร้องเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกร้องทั้งสองเท่านั้น กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๓) นายกิตตินันท์ พุกขกล่ำมาศ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๑/๒๕๖๘)

นายกิตตินันท์ พุกขกล่ำมาศ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกา (ผู้ถูกร้อง) ที่มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ร้องฎีกาและยกคำร้องขอให้กำหนดโทษใหม่ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องปรากฏว่า ผู้ร้องโต้แย้งดุลพินิจการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้ถูกร้อง เป็นการใช้อำนาจของผู้พิพากษาหรือตุลาการที่มีอิสระในการพิจารณาพิพากษารรคดีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ประกอบกับเป็นเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(๔) คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๙๑/๒๕๖๗ (เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๒/๒๕๖๘) (คำร้องต่อเนื่อง เรื่องพิจารณาที่ ต. ๗๕/๒๕๖๗)

นายณรงค์ วรวิทย์วงศ์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ผู้ร้องขอคัดค้านคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๖๗ และคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวข้องกับผู้ร้องที่สั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เนื่องจากองค์คณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยไม่สุจริต ผิดหลงในข้อเท็จจริงและบทบัญญัติแห่งกฎหมาย มีข้อบกพร่องร้ายแรง ไม่ชอบด้วยประมวลจริยธรรมข้าราชการตุลาการและมาตรฐานทางจริยธรรมของตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ โดยกระทำการในลักษณะจัดตั้งศาลขึ้นใหม่หรือกำหนดวิธีพิจารณาขึ้นเองเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๙ ทำให้ผู้ร้องได้รับความเสียหาย

ผลการพิจารณา

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาโดยการอภิปรายแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่อง มีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำวินิจฉัยและคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยหรือคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ หรือขอให้พิจารณาคดีใหม่ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำวินิจฉัยและคำสั่งของศาลรัฐธรรมนูญ หรือขอให้พิจารณาคดีใหม่ได้ ประกอบกับไม่ปรากฏสาระสำคัญเพิ่มเติมจากคำร้องที่ผู้ร้องเคยยื่นและศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับไว้พิจารณาวินิจฉัย ส่วนกรณีที่ผู้ร้องโต้แย้งว่าตนไม่ได้ยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ แต่ยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕ วรรคสอง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗ นั้น เห็นว่า ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเป็นเอกฉันท์มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ความรู้ทางกฎหมายเพื่อประโยชน์สังคม : บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๔ แต่หากเป็นกรณีการแสดงความเห็นในลักษณะขอการวิจารณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยคดีก็มิได้กระทำโดยสุจริต โดยใช้ถ้อยคำที่มีความหมายหยาบคาย เสียดสี หรืออาฆาตมาดร้าย เป็นความพิดฐานละเมิดอำนาจศาลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ และอาจเป็นความพิดฐานดูหมิ่นศาลตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๘